ప్రేమ లేఖ

వసుంధర

క్యాబరే చూస్తున్నాడు డిటెక్టివ్ కిల్లర్.

నాట్యం నరాలు జివ్వుమనిపిస్తోంది.

ఆ సమయంలో "హలో!" అన్న పిలుపు నెమ్మదిగా చెవిలో వినపడింది కిల్లర్ కి. అతడులిక్కిపడి పిలుపు వినపడినవైపే తిరిగాడు.

సన్నని వెలుతురులో కూడా మిలమిల మెరిసిపోతున్న సుందరి ఆమె!

అంతవరకూ ఆమె తన పక్కన వున్నదని కూడా గుర్తించలేదతడు.

"హలో!" అన్నాడతడు నెమ్మదిగా.

"మిమ్మల్ని డిస్టర్బ్ చేశానా?" అందామె.

"లేదు—" అనడానికి మనసొప్పక—"అవును"— అనడానికి మొహమాటపడి యిబ్బందిగా ఊరుకున్నాడు కిల్లర్.

"మీరు నాతో బయటకు రాగలరా?" అందామె.

కిల్లర్ చెవులామెను చూస్తూనే ఉన్నా కళ్ళు కాబరే తారనే గమనిస్తున్నాయి. ఆమె వంటి సొంపులు సంగీతంతోపాటు లయబద్ధంగా కదులుతున్నాయి. ఆ దృశ్యం శరీరంలో వేడిని పుట్టిస్తున్నప్పటికీ కూడా మనోహరంగా వుంది.

"ప్లీజ్—మీరు నాతో బయటకు రావాలి—" అందామె మళ్ళీ.

"ఎందుకు?"

"బయటకు వచ్చేక — పోగొట్టుకున్న దానికంటె యెక్కువే లభిస్తుంది మీకు!" అందా యువతి.

కిల్లర్ చటుక్కున ఆమె వంక చూశాడు.

కాబరే యువతికంటె ఎన్నో రెట్లు అందంగా వుందామె.

"సారీ—నువ్వు పొరబడ్డావు. నాకు నీ అవసరం లేదు—" అన్నాడతడు నెమ్మదిగా.

"కానీ నాకు మీ అవసరముంది. అందుకు ప్రతిఫలంగా మీరు నన్నేం అడిగినా యివ్వగలనని చెప్పడం నా ఉద్దేశ్యం...."

"అంటే?"

"ప్లీజ్—బయటకు వెళదాం...."

"ఎందుకు?"

ఆమె చటుక్కున—"నేను ప్రమాదంలో వున్నాను" అంది.

కిల్లర్ వెంటనే లేచి నిలబడి—"పద—పోదాం.." అన్నాడు.

అప్పుడే కాబరే తార దుస్తులు విప్పడం ప్రారంభించింది. సంగీతం స్థాయి మారింది.

కిల్లర్ ఆటువైపు చూడలేదు. ప్రమాదం పేరు వినగానే అతడి మనసలే తిరుగుతుంది.

ఇద్దరూ హోటల్లోంచి బయటకు వచ్చేక—"మీ యింటికి వెడదాం ..." అందా యువతి.

"నా యిల్లిక్కడే!" అన్నాడు కిల్లర్.

"ఇక్కడే అంటే...."

కిల్లర్ దగ్గర్లో పార్కు చేసి వున్న మొబైల్ వ్యాన్ దగ్గరకు నడిచాడు. వెనుకనుంచీ తలుపు తాళం తీశాడు.

ఆ యువతి లోపలకు చూసి ఆశ్చర్యపడింది.

ఓ చిన్న సైజు డ్రాయింగు రూంలా వుందక్కడ.

"ఇదే నా వంటగది. ఇదే నా డైనింగ్ రూం. ఇదే నా బెడ్రూం—" అన్నాడు కిల్లర్.

ఇద్దరూ లోపలకు వెళ్ళారు. కిల్లర్ తలుపులు దగ్గరగా వేశాడు.

ఆ యువతి సోఫాలో కూర్చుంది. కిల్లర్ ఆమెకు యెదురుగా సోఫాలో కూర్చున్నాడు.

"ఈ రాత్రికి నేనిక్కడే వుండిపోవచ్చా?" అందామె.

"నో—" అన్నాడు కిల్లర్.

"ఎందుకని?"

"ఈ గది నా కోసం. నా ఒక్కడికోసం ...రెండో మనిషికిందులో స్థానం లేదు..." అన్నాడు కిల్లర్.

"మరి మీ భార్య?"

"నాకు పెళ్ళి కాలేదు...."

"పెళ్ళి చేసుకుంటే?"

"నేను పెళ్ళి చేసుకోను...."

"ప్రపంచంలో స్త్రీకి పురుషుడూ, పురుషుడికి స్త్రీ

తోడు కావాలి...."

"నువ్వే నన్ను పెళ్ళి గురించి ఒప్పించడానికే వచ్చి వుంటే తక్షణం వెళ్ళిపోవచ్చు. నీ అందం నా మీద ప్రభావం చూపించగలదని అనుకుంటే అది పెళ్ళివరకూ దారితీయదన్న విషయం ముందే హెచ్చరిస్తున్నాను...."

"అంటే?"

"నేను నిన్ను పెళ్ళి చేసుకోను...."

ఆమె నవ్వి—"నన్నెలా పెళ్ళి చేసుకుంటారు? నాకు పెళ్ళయింది!" అంది.

కిల్లర్ తెల్లబోయి—"నీకు పెళ్ళయిందా? మరిలా ఎందుకొచ్చావు?" అన్నాడు.

"నా గురించి మీరేమి అనుకొంటున్నారో చెప్పండి" అందామె.

"కాబరేలో ఓ తార తన వంపు సొంపులు చూపి రెచ్చగొడుతోంది. ఆ సమయాలో నన్ను పలకరించి అంతకంటే ఎక్కువ దొరుకుతుందన్నావు. నా యింటికి వచ్చి నా గదిలో ఈ రాత్రి ఉండిపోతానన్నావు. నీకు డబ్బు కావాలనుకుంటున్నాను. లేదా కండకావరమైనా అయుండాలి..."

"రెండూ కాకపోతే...."

"అంతకు మించి నే నాలోచించలేను...."

"మిమ్మల్ని పలకరించే ముందు మీ గురించి నే నే మాలోచించానో తెలుసా?"

"చెప్పు!"

"ఎత్తైన విగ్రహం మీది. చురుకుతనమున్న కళ్ళు. అన్నిటికీ మించి మీ మీసాలు. ఆ మీసాలకే నే నాకర్షించబడ్డాను...."

"మీ పాల్లో ఆకర్షణ ఏమిటి?"

"మీ మీ పాల్లో నాకు రక్షణ కనబడింది. ఆ మీ సాలే మీరు అసలయిన మగధీరుడని నే ననుకు నేలా చేశాయి...."

కిల్లర్ రవంత సిగ్గుపడి—"నీకు రక్షణ ఎందుకు?" అన్నాడు.

"చెప్పానుగా— నేను ప్రమాదంలో ఉన్నాను...."

ప్రమాదమనగానే కిల్లర్‌లో మళ్ళీ కొత్త ఆసక్తి పుట్టింది.

"ఏమిటి నీ ప్రమాదం!" అన్నాడతడు—"పెళ్ళయిం దంటున్నావు. ప్రమాదం నుంచి నీ భర్త నిన్ను రక్షించ లేడా?"

"ప్రమాదం నా భర్త నుంచే అయితే!"

కిల్లర్ ఉలిక్కిపడి — "అదెలా సాధ్యం..?" అన్నాడు.

"నా భర్త నన్ను చంపాలనుకుంటున్నాడు...."

"ఎందుకు?"

"ఆయనకు నేనంటే యిష్టంలేదు.."

"మరి పెళ్ళెందుకు చేసుకున్నాడు?"

"అప్పుడు నేనంటే యిష్టముంది...."

"మరిప్పుడేమయింది?"

"ఆయనకు డబ్బు పిచ్చి పట్టుకుంది...."

"అయితే?"

"ధన సంపాదనకు నా అందాన్ని వినియోగించు కుంటాడు...."

కిల్లర్ తెల్లబోయి—"భార్య నిలా వేధించేవా రుంటారా?" అన్నాడు.

"ఆయన అసలు ఎత్తు నాకు తెలిసింది రెండు మూడు సంవత్సరాలపాటు నా అందంతో లక్ష లాలించి ఆ తర్వాత నా ప్రవర్తన మంచిది కాదు కాబట్టి విడాకులు పుచ్చుకుంటాడు. అప్పుడో అమ్మాయిని పెళ్ళి చేసుకుని స్థిరంగా కాపురం చేస్తాడు—...."

"అలా ఏ భర్తా అనుకోడు! నువ్వు పొరబడ్డావు...." అన్నాడు కిల్లర్.

"ఆయనతో కాపురం చేస్తూ గ్రహించిన సత్య మిది. మీరు కేవలం నా మాటలు విని ఇది నిజం కాదంటున్నారు—...." అంది యువతి.

"ఇలాంటి వాడిని నువ్వసలెలా పెళ్ళిచేసుకున్నావు?"

"కట్నం లేకుండా ఏరి కోరి పెళ్ళిచేసుకున్నాడు.."

కిల్లర్ నిట్టూర్చి — "ఇప్పుడు నేనేం చేయాలి?" అన్నాడు.

"నా భర్తనుండి నన్ను రక్షించాలి...."

"ఎలా?"

"నిన్న రాత్రే ఆయన నన్ను చంపాలనుకున్నాడు. నేనది గ్రహించి ముందే గది తలుపులు లోపల్నించీ వేసుకుని పడుకున్నాను. ఉదయం ఆయన బయటకు వెళ్ళేదాకా తలుపులు తీయలేదు. ఆయన వెళ్ళిన వెంటనే ఇల్లొంచి బయటపడ్డాను. నేనెప్పుడూ కేబరేలకు వెళ్ళలేదు. నా భర్తకు దొరక్కూడదనే ఆయన ఊహించని స్థలాల్లో తిరుగుతున్నాను..."

"ఊహించని స్థలాలంటే?"

"సినిమాలంటే నాకు తలనొప్పి- ఈ రోజు నూన్ షో, మ్యాట్నీ, ఫస్టు షో వరుసగా చూసేశాను. నేను సినిమాలు చూడనని నా భర్తకు తెలుసు. ఆ తర్వాత

కేబరే షోకి నేను వెడతానని ఆయన ఊహించలేదు....”
అందా యువతి.

“మరిప్పుడేం చేస్తావు?”

“మీరేం చెబితే అది చేస్తాను....”

“అయితే మనిద్దరం కలసి మీ యింటికి వెడదాం..”

“మా యింటికి వద్దు ”

“ఎందుకని?”

“నా భర్త అనుమానిస్తాడు. మనకు లేనిపోని సంబంధం అంటగట్టి — ఈ కారణంగా నన్ను తన పనులకు మరింత బలవంతం పెడతాడు....”

“అతణ్ని నేను హెచ్చరిస్తాను....”

“లాభం లేదు....”

కిల్లర్ గంభీరంగా—“భర్తను వదిలితే నీ బ్రతుకు కుక్క చింపిన విస్తరి అవుతుంది. అతడిని నేను సరైన మార్గాన పెట్టగలనన్న నమ్మకం నాకుంది—” అన్నాడు.

“ఆ నమ్మకం నాకు లేదు—....” అందా యువతి.

“నా సంగతి నీకు తెలియదు....” అన్నాడు కిల్లర్.

“నిజమే. కానీ నా భర్త సంగతి మీకు తెలియదు.”

కిల్లర్ క్షణంపాటు ఆలోచించి — “నీకు అయిదు నిమిషాలు వ్యవధి యిస్తున్నాను. నీ నిర్ణయం చెప్పు. మనిద్దరం కలిసి నీ యింటికి వెడదాం! అందుకు నీకిష్టం లేకపోతే నన్ను మరిచిపో. ఇంకెవరినైనా సాయమపేక్షించు—” అన్నాడు.

“గడువు అయిదు నిముషాలు చాలదు. ఈ రాత్రికి నన్నిక్కడ వుండనివ్వండి....”

“లాభం లేదు. అయిదు నిమిషాల్లో నీ నిర్ణయం చెప్పాలి....”

ఆమె మౌనం వహించింది. కిల్లర్ కూడా మౌనంగా గడియారం వంకే చూస్తున్నాడు. సరిగ్గా అయిదు నిమిషాలు కాగానే— "మనం వెడదామా?" అన్నాడు.

ఆమె లేచి నిలబడి— "నేను వెడుతున్నాను. ఇంకెవరి సాయమైనా అపేక్షిస్తాను...." అంది.

కిల్లర్ నవ్వాడు. ఆమె వెళ్ళిపోయింది.

2

ఉదయం ఆరుగంటలకు క్వార్ట్జ్ వాచ్‌లో అలారం విని లేచాడు కిల్లర్. ఒక్కసారి కళ్ళు విరుచుకుని— "రాత్రి బాగా నిద్రపట్టింది—" అనుకున్నాడు.

అక్కణ్ణించి ఎదురుగా ఉన్న హోటలుకు వెళ్ళాడు. పదిరూపాయలు చెల్లించి స్నానంతోసహా మిగతా కాలకృత్యాలన్నీ తీర్చుకుని ట్రిమ్‌గా తయారయ్యాడు. అప్పుడతడికి రాత్రి తనని కేబరేలో పలకరించి తనతో మొబైల్ వ్యానులో గడుపుతానన్న యువతి గుర్తుకు వచ్చింది.

"ఆడవాళ్ళు రకరకాలు!" అనుకున్నాడు కిల్లర్.

ఎందుకో అతడికామెపై రవంతకూడా జాలి కలగ లేదు. ఆమె చెప్పినవన్నీ అబద్ధాలనే అతడు భావించాడు. ఆమెకు పెళ్ళికూడా అయివుండదని అతడి నమ్మకం.

చేతిలో డబ్బుంది. ఇంట్లో అదుపులేదు. ఏ కేబరేకో వచ్చి అక్కడ బ్లూ ఫిల్ము చూసి ఆవేశపడి నచ్చిన మగవాణ్ణి ఏదో వంకపెట్టి పలకరించి — వంటిసాకులు చెప్పి ఒక రాత్రి అతడితో గడపడం....

ఆధునికత పేరు చెప్పి వెర్రితలలు వేస్తున్న కొందరాడవాళ్ళ విపరీత ప్రవర్తన యిది! కిల్లర్ ఆమెను ముందే

అనుమానించి దూరంగా వుంచడానికి ప్రయత్నించాడు. కానీ ఆమె ప్రమాదం పేరు చెప్పి అతణ్ని ఆకర్షించింది. అప్పుడతడామెవద్ద భర్త ప్రసక్తి తీసుకువచ్చి బెదరగొట్టాడు.

ఆమెకు భర్త లేడు. - ఉన్నా అతడినామె కిల్లర్‌కు చూపదల్చుకోలేదు.

రాత్రి కిల్లర్ ఆమెను పేరుకూడా అడగలేదు. అడిగినా అసలు పేరు చెప్పదని అతడి నమ్మకం.

కిల్లర్ కిప్పుడు పనేమీ లేదు.

తనేమిటో ఆ యువతి తెలుసుకోవాలి. ఈ రోజామె గురించి మెంతం ఆరాతీసి ఆ వివరాలతో కలుసుకోవాలి. ఆతర్వాత ఆమె మళ్ళీ తనవంటి వారి జోలికి వెళ్ళదు. పైగా తన మార్గం మార్చుకునే అవకాశంకూడా వుంది.

రాత్రి కిల్లర్ బాగా అలసట ఫీలయ్యాడు. అందుకే ఆమె ననుసరించలేదు. ఇప్పుడీ మహా నగరంలో ఆమె గురించిన వివరాలు తెలుసుకునేదెలా?

ఏ కేసుకైనా ముందుకు వెళ్ళడానికి ఒకటే పద్ధతి! ముందామె చెప్పినవన్నీ నిజంగా భావించడం....

అంటే ఈపాటికి ఆమె చంపబడి వుండాలి.

కిల్లర్ నవ్వుకుంటూ హోటల్లో రిసెప్షనిస్టు దగ్గరకు వెళ్ళాడు.

ఆమె నవ్వుతూ—"వాట్ కనై డూ ఫర్ యూ—" అంది.

"ఫోన్!" అన్నాడు కిల్లర్.

"మీరే చేసుకోండి—...." అంటూ ఆమె నవ్వింది.

కిల్లర్ ఓ నెంబరు తిప్పి—"హలో—ఇన్‌స్పెక్టర్ జగ్గారావుగారేనా? మీ ఏరియాలో అందమైన యువతి

ఎవరైనా హత్య చేయబడిందా?" అన్నాడు.

"లేదు — ఎవరు మీరు?" అంది అవతలి గొంతు.

"కిల్లర్ ...." అని ఫోన్ పెట్టేశాడతడు.

రిసెప్షనిస్టతడి వంక ఆశ్చర్యంగా చూసి — "పోలీస్ స్టేషన్ కి ఫోన్ చేసి కిల్లర్నని చెబుతున్నారు. మీ రూపం నాకు బాగా గుర్తుంది. వాళ్ళు ఎంక్వయిరీ చేస్తే బొమ్మ కూడా గీసివ్వగలను— ...." అంది.

కిల్లర్ నవ్వి — "వాళ్ళు ఎంక్వయిరీ చేసినప్పుడు నన్ను తల్చుకుంటే — వెంటనే మనిషినే ప్రత్యక్షమవుతాను. మీకు బొమ్మగీసే శ్రమ తగ్గుతుంది —" అంటూ మరో నంబరు తిప్పాడు.

ఈసారి ఇన్స్పెక్టర్ విశ్వనాథ్ బదులిచ్చాడు.

మూడో నంబరు కూడా అయి నాలుగో నెంబరు తిప్పుతూన్న సమయంలో "ఇక్కడ ఫోన్ చార్జి రెండ్రూపాయలు —" అంది రిసెప్షనిస్టు ఖంగారుగా.

కిల్లర్ జేబులోంచి పదిరూపాయల నోటుతీసి ఆమె కందించి — "మళ్ళీ గుర్తుచేస్తే యింకో పదిస్తాను...." అన్నాడు.

ఆమెకతడి ధోరణి అర్థం కాలేదు.

"హలో — ఇన్స్పెక్టర్ గోవర్ధన్ స్పీకింగ్ ...." అంది అవతలి గొంతు.

కిల్లర్ తన ప్రశ్నను రిపీట్ చేశాడు.

"హూ ఆర్ యూ స్పీకింగ్ ప్లీజ్!" అన్నాడు గోవర్ధన్.

"కిల్లర్ ...."

"కిల్లర్ అంటే ...."

"డిటెక్టివును గురూ!"

"ఓహ్....డిటెక్టివ్ కిల్లరా? జరుగబోయే హత్య గురించి మీకెలా తెలుసు?"

"హత్య నిజంగా జరిగిందా?"

"అవును. కానీ హత్య కాదు. ఆత్మ హత్య....స్పాట్ నించి నేను వచ్చి పదిహేను నిమిషాలే అయింది...."

"అయ్‌సీ.... నేనోసారి వచ్చి హతురాలిని చూడవచ్చా?"

"ష్యూర్...."

"ఇప్పుడే వస్తున్నాను...." అంటూ ఫోన్ పెట్టేశాడు కిల్లర్.

రిసెప్షనిస్టు అతడి ముందుకు ఓ పుస్తకంతోసి— "ఇందులో మీ పేరు, చేసిన ఫోన్ నంబర్లు వ్రాయండి" అంది.

"మీరు నా బొమ్మకూడా వేయగలనన్నారు. వివరాలు మీరే రాసుకోలేరా?" అన్నాడు కిల్లర్.

"మీకు రెండ్రూపాయలు తిరిగి వస్తాయి—" అందామె.

"మీ దగ్గరే వుంచండి. మళ్ళీ రేపు ఫోన్ చేసుకుంటాను...."

రిసెప్షనిస్టు కుతూహలంగా—"మీరెవరు? హంతకుడా, డిటెక్టివా, గూఢచారా?" అంది.

"నేనెవరైనప్పటికీ మీకో చిన్న సలహా ఇస్తాను" అన్నాడు కిల్లర్.

ఆమె కుతూహలంగా అతడివంక చూసింది.

"ఫోన్ చార్జి రెండ్రూపాయలన్న విషయం నంబరు తిప్పడానికే ముందే చెబుతూండండి...." అని అక్కణ్ణించి వెళ్ళిపోయాడు కిల్లర్.

రిసెప్షనిస్టు చిత్రంగా అతడు వెళ్ళిన వైపే చూస్తూండిపోయింది.

3

"ఆమె పేరు సీమ...." అన్నాడు గోవర్ధన్.

"శవం ఎక్కడుంది?" అన్నాడు కిల్లర్ ఆత్రుతగా.

"వాళ్ళింట్లోనే వుంది...."

"ఎందుకని?"

"శవాన్ని పోస్టుమార్టం చేయవద్దని కోరాడామె భర్త...."

"అయితే?"

"ఇంట్లో ఫ్యాన్‌కు ఉరిపోసుకొని చనిపోయిందామె. పోయేముందు ఉత్తరం కూడా రాసిపెట్టింది. నిస్సందేహంగా ఇది ఆత్మహత్య. అలాంటప్పుడు శవాన్ని మళ్ళీ ముక్కలుగా కోయడమెందుకు? ఆమె భర్త కోరికను మన్నించడానికి లీగల్ ఒపీనియన్ తీసుకుంటున్నాను...."

కిల్లర్ నిట్టూర్చి—"ఆమె సీమ కాదు—" అని మనసులో అనుకున్నాడు. పైకి—"ఆత్మహత్యకు కారణమేమిటి?" అనడిగాడు.

"సీమ ప్రవర్తన మంచిది కాదు. పెళ్ళికి ముందే ఆమెకు వేరే యువకుడితో పరిచయముంది. వాళ్ళిద్దరూ పెళ్ళి చేసుకోవాలనుకున్నారు. తలిదండ్రుల బలవంతం మీద ఈ పెళ్ళి చేసుకుందామె. అయినా పాత ప్రియుణ్ని మరిచిపోలేకుండా వుంది. పాత ప్రియుడి జాడ లేదు. అతడు చివరిసారిగా వ్రాసిన ఉత్తరాన్నామె భద్రంగా దాచుకుంది. చనిపోయేటప్పుడా ఉత్తరమామె జాకెట్లో దాచుకుంది. భర్తతో కాపురం చేయలేక యుడిపై మమతను చంపుకోలేక — ఆమె చివరకు

ఆత్మహత్య చేసుకోవాలనుకుంది-" అన్నాడు గోవర్ధన్.

"భర్తకీ విషయం తెలుసా?"

"పెళ్ళికిముందు వేరే ఒకతణ్ని ఆమె ప్రేమించిందని భర్తకు తెలుసు. అయితే అతడామె పవిత్రతను నమ్మాడు. పాత కథనొక పీడకలగా మరిచిపొమ్మనీ, గతం గుర్తుచేసి ఆమెను బాధించననీ భర్త ఆమెకు ధైర్యం చెప్పాడు.."

"ఆ ఉత్తముడి పేరు నేను తెలుసుకోవచ్చా?"

"అతడి పేరు మోహనరావు. భార్య పాతప్రియుడి ఉత్తరాన్ని తనవద్ద భద్రంగా దాచుకున్నదనీ, అతడినే ఇంకా మనసులో ఆరాధిస్తున్నదనీ అతడికి తెలియదు. ఆ ఉత్తరాన్ని శవం ఒంట్లోంచి తీశాక చదివి అతడు షాక్ తిన్నాడు...."

"షాక్ తిని ఏమన్నాడు?"

"షాక్ తిన్నాడు కదా—ఏమీ అనలేకపోయాడు" అని నవ్వి — "వినను నవ్వులాటగా వుంటుంది కానీ అందమైన భార్య ఆత్మహత్య చేసుకొని చనిపోతే - ఆ బాధ అనుభవించే వాడికే తెలియాలి...." అన్నాడు గోవర్ధన్.

"ఇందులో మగాడి బాధేముంది? భర్త ఆత్మహత్య చేసుకుంటే భార్య ఏడవాలి కానీ భర్తదేముంది? మళ్ళీ కట్నం తీసుకొని కొత్త పెళ్ళాన్ని తెచ్చుకోవచ్చు...." అన్నాడు కిల్లర్.

"ఇతడలాంటివాడు కాదు. ఆదర్శవాది. కట్నం లేకుండా పెళ్ళిచేసుకున్నాడు."

"కట్నం లేకుండా ఏరి కోరి పెళ్ళిచేసుకున్నాడు.." అని రాత్రి ఆ యువతి తనతో చెప్పడం కిల్లర్‌కు గుర్తొచ్చింది.

"ఒకసారి నేను సీమ శవాన్ని చూడాలి...."
అన్నాడు కిల్లర్.

"అడ్రసు చెబుతాను. కావాలంటే వెళ్ళిచూడండి."

కిల్లర్ గోవర్ధన్ వద్ద అడ్రసు తీసుకున్నాడు.

4

శవాన్ని చూసి కిల్లర్ తిన్న షాక్—ఇంతా అంతా కాదు.

రాత్రి తన్ను కలుసుకున్న యువతి సీమ! అప్పుడామె భర్త తనను చంపుతాడని భయపడింది. ఆ తర్వాత కొద్ది గంటలకే యింటికి వెళ్ళి ఆత్మహత్య చేసుకుంది.

ఎందుకు?

తన్ను చంపే అవకాశం భర్తకివ్వకూడదనుకుందా?

లేక తనకీ ప్రపంచంలో రక్షణ లభించదని అధైర్య పడిందా?

రెండింట్లో ఏది నిజమైనా తప్పు తనదీ వుంది. ఆపదలో వున్న యువతిని ఆదుకోడానికి బదులు అవమానించి పంపినందుకు కిల్లర్ గిల్టీగా ఫీలయ్యాడు.

కిల్లర్ చుట్టూ చూశాడు.

ఒకపక్క సీమ శవం....

వేరొకపక్క కళ్ళనీళ్ళతో మోహనరావు....

మోహనరావు కన్నీళ్ళు కిల్లర్లో ఆవేశాన్ని కలిగించాయి. అతడు నెమ్మదిగా మోహనరావుని సమీపించి-

"డియర్ మోహనరావ్! నువ్వు చాలా దుఃఖంలో వున్నావని నాకు తెలుసు. కానీ అర్జంటుగా నీతో మాట్లాడాలి. ప్రయివేటుగా...." అన్నాడు.

"ఎవరు మీరు?" అన్నాడు మోహనరావు.

"నా పేరు కిల్లర్. అయామే డిటెక్టివ్!"

"మీకు వాతో ఏం పని?"

"నిన్న రాత్రి పదకొండు గంటలవరకూ నీ భార్య నా దగ్గరుంది...."

మోహనరావు వెంటనే—"పక్క గదిలోకి రండి.." అన్నాడు.

ఇద్దరూ పక్క గదిలోకి వెళ్ళారు.

"చెప్పండి!" అన్నాడు మోహనరావు.

కిల్లర్ అతడికి అంతకుముందు రాత్రి జరిగినదంతా చెప్పాడు.

మోహనరావు నిట్టూర్చి—"నిస్సందేహంగా నీమతి చెదిరింది...." అన్నాడు.

"అంటే?"

"మీకు నా సంగతి తెలుసో తెలియదో....మూడు లక్షలు విలువచేసే షేర్లున్నాయి. ఆరు లక్షలు విలువచేసే బ్యాంకు డిపాజిట్లున్నాయి. ఊళ్ళో ఓ హార్డువేరు షాపుంది..."

"అయితే?"

"డబ్బు సంపాదించడానికి నాకు భార్య కావాలా?"

అతడి సూటి ప్రశ్నకు కిల్లర్ తెల్లబోయాడు నిజమే! మోహనరావులాంటివాడు భార్యద్వారా డబ్బు సంపాదించాలనుకోడు. అతడి సంపాదన అనుభవించడానికే భార్య!

"మరి ఆమె అలా ఎందుకు చెప్పింది?"

"ఆమెను వివాహం చేసుకొని నేను చాలా పెద్ద పొరపాటు చేశాను...."

"ఏ విధంగా?"

"ఆమెనొకసారి సినిమా హాలువద్ద చూశాను. నాకు చాలా నచ్చింది. పలకరించి మాట్లాడాను. పరిచయం పెంచుకున్నాను. ఆమె నన్ను ప్రోత్సహించనూ లేదు, నిరుత్సాహ పరచనూ లేదు. ఆమె పెద్దలతో మాట్లాడాను. వారామె ఎవరినో ప్రేమించిందన్నారు. ఆమె గతంతో నాకు నిమిత్తం లేదన్నాను. ఈ పెళ్ళి జరిగితే ఆమె కుటుంబానికి ఉన్న కొన్ని ఆర్థిక సమస్యలను నేనే పరిష్కరిస్తానన్నాను ఆమె అన్నకు ఉద్యోగం.... చెల్లి పెళ్ళికి కట్నం.... నేనే ఏర్పాటు చేశాను. మా పెళ్ళి జరిగింది.... ఆడది మనిషి కాక డబ్బును ప్రేమిస్తుందని భావించాను. అదే నేను చేసిన పొరపాటు.." అన్నాడు మోహనరావు నిట్టూర్చి.

"నీవామెను ప్రేమతో ఆకట్టుకోలేక పోయావా?"

"అన్ని ప్రయత్నాలూ చేశాను..లాభంలేక పోయింది ఆమె చాలా లోతైన మనిషి. తన భావాలు తనలోనే దాచుకునేది. తన బాధలు తనే దిగమింగేది. అదే కొంప ముంచింది. నేనామెలో మార్పు వచ్చిందనీ, గతాన్ని మరిచిపోయిందనీ భ్రమపడేవాణ్ని. ఆమె నన్ను కాదనలేక, పాత ప్రియుణ్ని మరువలేక ఒకటే మధనపడేది. ఆ విధంగా మధనపడుతూ బుర్ర పాడు చేసుకుంది...."

"తను బుర్ర పాడు చేసుకుందని మీకెలా తెలుసు?"

"మీకు చెప్పిన విషయాలే — సీమ నా స్నేహితుడి భార్యకు కూడా చెప్పింది. ఆమె ఆశ్చర్యపడి నా స్నేహితుణ్ని నాగురించి నిలదీసి అడిగింది. నా స్నేహితుడు నాకు చెప్పాడు. అప్పుడు నేను షాక్ తిన్నాను...."

"ఏం చేశారు?"

"సైకాలజిస్టును సంప్రదించాను. ఆయన సీమను పరీ

ఉంచి ఆమెలో ఏ లోపమూ లేదన్నాడు. అయితే నా కథంతా విన్నా! ఆమెలో అంతర్మథనముంటే మతి చెదరవచ్చునని అన్నాడాయన. ఆయన సీమ కేసును సీరియస్‌గా తీసుకుంటానన్నాడు. సీమ అప్పుడు పెద్ద రగడ చేసింది. తన్ను పిచ్చిదానిగా నిరూపించడానికి నేను ప్రయత్నిస్తున్నానంది. అందువల్ల నాకేమి ప్రయోజనమో మీరే చెప్పండి!" అన్నాడు మోహనరావు దీనంగా.

"ఆ తర్వాత ఏమి జరిగింది?"

"ఏమీ లేదు. పై కాలజీస్టు విషయం తాత్కాలికంగా వాయిదా వేసుకున్నాను. సీమ మాత్రం మరి కొందరివద్ద నా గురించి దుష్ప్రచారం చేసింది."

"చాలా చిత్రమైన కేసు. నమ్మశక్యం కాకుండా వుంది—" అన్నాడు కిల్లర్.

"సీమ నా గురించి అలా చెబుతోందంటే నేనే నమ్మలేకపోతూను. నా దగ్గరింతో బాగా ప్రవర్తించేది. అందుకే ఆమెనే వేసుకున్నాను. ఎందుకిలా దుష్ప్రచారం చేస్తున్నావనీ, నావల్ల జరిగిన తప్పేమిటనీ అడిగాను. అన్నింటికీ మౌనంగా ఊరుకునేది. నేను మరీ నొక్కిస్తే తనూ యేడ్చేది! చివరకు నేను తనను చంపడానికి ప్రయత్నిస్తున్నట్లుకూడా ప్రచారం ప్రారంభించింది...."

"అలాంటప్పుడామెపై నీకు ద్వేషం కలగడం సహజం...."

"అదే ఆశ్చర్యం! ఆమె గతంలో వేరే వ్యక్తిని ప్రేమించిందని తెలిసినా నాకామెపై ద్వేషం కలగలేదు సరిగదా ఎలాగో అలా పెళ్ళి చేసుకోవాలనిపించింది. ఆమె నా గురించి దుష్ప్రచారం ప్రారంభిస్తేకూడా

బాధ కలిగింది తప్పితే ద్వేషం పుట్టలేదు. ఇప్పుడామె శాశ్వతంగా నన్ను వదిలి వెళ్ళిపోయింది...." అంటూ మోహనరావు యేడ్చాడు.

"ఏడ్వకూడదు. ఏడ్చే మగవాణ్ణి నమ్మకూడదని సామెత...."

మోహనరావు మరికొద్ది క్షణాలు ఏడ్చి—"సామెతలకు భయపడి యేడుపు ఆగదు—" అన్నాడు.

"నేనా సామెత చెప్పకపోతే నువ్వు తప్పకుండా మరి కాసేపు యేడ్చేవాడివి...."

"నిజమే!" అన్నాడు మోహనరావు.

"నిన్న ఆమె యెన్నింటికింటికి వచ్చిందీ చెప్పగలవా?"

"చెప్పలేను. నిన్న ఆమె కోరికమీద పారుగూరు వెళ్ళాను...."

కిల్లర్ ఆశ్చర్యంగా—"అంటే ఆత్మహత్య జరిగినప్పుడింట్లో ఇంకెవ్వరూ లేరా?" అన్నాడు.

"నేను లేను ..."

"ఆమె కోరిక ఏమిటి?"

"పారుగూళ్ళో కనకదుర్గ ఆలయముంది. అక్కడ దుర్గామాతకు కుంకుమ అభిషేకం జరిపించాలంది. అక్కడి కుంకుమ తీసుకొని—ఉదయం అనగా తెల్లవారుఝామునే శివుడి దర్శనం చేసుకొని-బయల్దేరి రమ్మంది. పారుగూళ్లో మా బంధువులున్నారు. వాళ్ళింట్లో బసచేశాను. రాత్రికి అభిషేకం జరిపించాను. తెల్లవారుఝామున లేచి శివుడి దర్శనం చేసుకున్నాను. బయల్దేరి ఇక్కడకు వచ్చాను. ఇంట్లో సీను ఫ్యానుకు వ్రేలాడుతోంది—"

"అంటే నీకు పటిష్టమైన ఎలిబీ వుందన్నమాట..."

మోహనరావు నిట్టూర్చి-"అవును— ...." అన్నాడు.

"ఆమె తను ఆత్మహత్య చేసుకోవాలనుకుంది. నీకు ప్రమాదం వుండకూడదనుకుంది. అంటే నిన్నామె ప్రేమిస్తోందన్న మాట...."

"కావచ్చు...."

"నిన్నామె ప్రేమిస్తున్నప్పుడు ఆత్మహత్య అవసరమేముంది?" అన్నాడు కిల్లర్.

"ఆమె నన్ను ప్రేమించడంలేదు కానీ ద్వేషించడం లేదు. నేనామెకేలోటూ చేయలేదు. దేవతలా ఆరాధించాను. ఆమె నా విషయంలో మనసు సరిపెట్టుకోలేక ఆత్మహత్య చేసుకోవాలనుకుంది. ఆ వ్యవహారంలో నేనిరుక్కోవడమామె కిష్టంలేదనుకోవాలి. లేదా నేనింట్లో వుంటే తన ఆత్మహత్యా ప్రయత్నం నిరాటంకంగా కొనసాగదని భావించి ఉంటుంది...."

"రెండోదే నిజం కావచ్చు. కానీ ఈ కథ విన్న డిటెక్టివ్ ఇంకోవిధంగా ఆలోచిస్తాడు...." అన్నాడు కిల్లర్.

"చెప్పండి...."

"పాలుగూరి కుడికి సీమ నిన్ను వెళ్ళమన్నదనడానికి సాక్షులున్నారా?"

మోహనరావు క్షణం ఆ లో చిం చి—"లేరు!" అన్నాడు.

"అంటే కావాలనే నువ్వు ఎలిబీ సృష్టించుకున్నావని ఆరోపించవచ్చు...."

"అయితే మాత్రం.... నేను హత్య చేయను గదా...."

"అందుకు రెండు మార్గాలున్నాయి. ఒకటి - నువ్వు రాత్రికి రాత్రి కార్లో యిక్కడికి వచ్చి హత్య చేసి తిరిగి

వెళ్ళి గప్ చుప్ గా పడుకోవడం. రెండు—నువ్వు హత్యకు వేరే మనిషిని నియోగించడం...."

"ఆత్మహత్యను హత్యగా మార్చాలని చూస్తున్నారు మీరు. రాత్రంతా మా బంధువులింట్లో పేకాడుతూ కూర్చున్నాను. కావాలంటే వెళ్ళి అడిగి తెలుసుకో వచ్చు. హత్యకు వేరే మనిషిని నియోగిస్తే అందువల్ల నాకెప్పుడూ ప్రమాదమే!" అన్నాడు మోహనరావు.

"నీ సందేహానికి సమాధానం చెప్పగలను. సీమ ఆత్మ హత్య చేసుకున్నదన్న గ్యారంటీ లేదు. ఆమెనెవరైనా హత్యచేసి వుండవచ్చు. ఇక హత్యకు వేరేమనిషిని నియోగించడంలోని ప్రమాదమంటావా? డబ్బున్నవాళ్ళందరూ స్వయంగా హత్యలు చేయాలనుకుంటే ఈ గూండాలంతా యేమైపోతారు?"

"మీరు చెప్పదల్చుకున్నదేమిటి?"

"సీమ తన ప్రాణాలు ప్రమాదంలో వున్నాయని ముందుగా నన్ను బ్రతిమాలుకుంది. నేనామె మాటలు లక్ష్యపెట్టలేదు. ఒక విధంగా ఆమె చావుకు నేనూ బాధ్యుణ్ని. ఆమె చావును ఆపలేకపోయినా—అందుకు కారకులైనవాళ్ళని ఉరికంబం యెక్కించితీరతాను. ఈ విషయంలో నువ్వమాయకుడివే అయితే నీకే ప్రమాదముండదు. నీకు తెలిసినదంతా చెప్పు..." అన్నాడు కిల్లర్.

"ఇంక నేను చెప్పవలసిందేమీ లేదు. సీమను చంపిన హంతకుణ్ని మీరు పట్టుకుంటే ఈ పరిశోధనకు మీ రడిగినంత ఫీజిస్తాను...." అన్నాడు మోహనరావు.

కిల్లర్‌కు అతడి కళ్ళలో నిజాయితీ కనిపించింది.

"కళ్ళు చూసి మోసపోకు!" అంటూ హెచ్చరించిం దతడి అంతరాత్మ.

5

డాక్టరు రిపోర్టు ప్రకారం సీమది ఆత్మహత్య! ఆమె శరీరం మీద గాయాలు లేవు. ఎవరూ ఆమెను బలవంత పెట్టిన చిహ్నాలు లేవు.

చనిపోయేముందు వ్రాసిన ఉత్తరంలో యిలాగుంది.

"నా ప్రియుణ్ణి మరిచిపోలేక నన్ను నేను అంతం చేసుకుంటున్నాను. నా చావుకి ఎవ్వరూ బాధ్యులు కారు. డబ్బుకోసం ప్రేమను నిరసించే తలిదండ్రులకూ, డబ్బుతో ప్రేమను కొనాలనుకునే భాగ్యవంతులకూ నా చావు కనువిప్పు కలిగించ గలదని ఆశిస్తున్నాను...."

దస్తూరీ ఆమెదేనన డానికి తగిన సాక్ష్యాలు లభిం చాయి.

సీమ చనిపోయేముందు తనవద్ద దాచుకున్న ఉత్త రంలో ఇలా వుంది.

"ప్రియా!

ఇక మనం కలుసుకునే అవకాశంలేదు. డబ్బు కోసం నన్ను మరిచిపోవాలనుకున్నావు. అది నీ అసహాయత కావచ్చు. డబ్బు ప్రేమను కొనగల ఈ లోకంలో డబ్బులేని నేను ప్రేమించడమే ఒక తప్పు.

ఇకమీదట ప్రేమకోసం కాక, డబ్బుకోసం జీవిస్తాను. వీలుపడితే తిరిగి నిన్ను డబ్బుతో నే కొనడానికి ప్రయత్నిస్తాను. నా విజయంకోసం నువ్వు యెదురుచూస్తావన్న నమ్మకం నాకుంది.

ప్రస్తుతానికి నేను చేయగలిగినదల్లా శుభకాంక్ష అందజేయడమే!''

ఉత్తరం క్రింద సంతకం —భగ్నప్రేమికుడు.

అని పెట్టివుంది.

"కేసు చాలా సులభంగా తేలిపోయింది...."

అన్నాడు గోవర్ధన్.

"అనవసరంగా సంబరపడిపోకద్దు మీరెవ్వరూ ఆ భగ్నప్రేమికుడి గురించి ఆలోచిస్తున్నట్లు లేదు...."

అన్నాడు కిల్లర్.

"మధ్యలో అతడి ప్రసక్తి ఎందుకు?"

"అసలతడెవరో తెలుసుకున్నారా?"

"ఎందుకు?" అన్నాడు గోవర్ధన్ విసుగ్గా.

"అతడికి డబ్బులేదు. అయినా సీమ అతణ్ని ప్రేమించింది. డబ్బున్న మోహనరావును చేసుకున్నా ఆమె అతణ్ని మరిచిపోలేదు సరిగదా అతడికోసం ఆత్మహత్య కూడా చేసుకోవాలనుకుంది. ఆ మహానుభావుణ్ని కళ్లారా చూసి తరించాలని లేదూ?" అన్నాడు కిల్లర్.

"లేదు...." అన్నాడు గోవర్ధన్.

"అతణ్ని కలుసుకుంటే ఆత్మహత్య హత్యగా మారవచ్చు..."

గోవర్ధన్ భయంగా—"ఎందుకు?" అన్నాడు.

"ఉత్తరం చదవలేదా? సీమ తనదికానందుకతడు బాగా అసూయపడ్డాడు. ఆమెను చంపాలనికూడా అతడే అనుకొని వుండవచ్చు. తనకు దక్కని సీమ మోహనరావుకు దక్కకూడదని అతడి ఆలోచన...."

"మీకో నమస్కారం! కోడిగుడ్డుకు ఈకలు పీకవద్దు"

అన్నాడు గోవర్ధన్.

"నమస్కరించిన వాళ్ళను దీవించాలి. హంతకుడు త్వరలోనే పట్టుబడతాడు..." అన్నాడు కిల్లర్.

"హంతకుడేమిటి?" అన్నాడు గోవర్ధన్.

"మిస్టర్ గోవర్ధన్! మీకు చెప్తున్నాను. చావుకు ముందు సీమ నన్ను కలుసుకుంది. తన ప్రాణాలు ప్రమాదంలో వున్నాయనీ రక్షించమనీ కోరింది. కానీ నేను పట్టించుకోలేదు. అందుకు కారణం తెలుసా?" అన్నాడు కిల్లర్.

"చెప్పండి!"

"అప్పుడు సీమ కళ్ళలో కోరికను చూశాను. ఆ కోరికను కామవాంఛగా భ్రమించి అప్పుడు పెద్ద పొరపాటు చేశాను. అది జీవితంమీద ఆమెకున్న కోరిక అని తర్వాత అర్థమయింది. ప్రాణాలపై ఆమె కెంతో తీపి వున్నదని నాకు తెలిసింది. ఆమె తనకు తానై చావదు. ఎవరో ఆమెను చంపారు.

"మరి డాక్టరు రిపోర్టు...." అన్నాడు గోవర్ధన్.

"జరిగింది హత్య అని నమ్మడం మొదలు పెడితే అన్నింటికీ సమాధానాలు దొరుకుతాయి. ముందుగా ఆ ప్రేమికుణ్ని కలుసుకోవాలి...."

గోవర్ధన్ కిల్లర్‌తో కరచాలనం చేసి—"మీ పరిశోధన ముందుకు వెళ్ళడానికి నా శాయశక్తులా సహకరిస్తాను. కానీ మాకు సంబంధించినంతవరకూ కేసు ముగిసిందనే భావించండి—" అన్నాను.

"ఇదేమాట రేపు అనగలరేమో చూస్తాను!" అన్నాడు కిల్లర్ నవ్వి.

6

కిల్లర్ సీమ ఇంట్లో వారిని కలుసుకున్నాడు. వారు చెప్పిందాన్నిబట్టి సీమ మనస్ఫూర్తిగానే ఈ వివాహం చేసుకుంది. వివాహమైనాక కూడా ఆమె సంతోషంగా వుంది.

"ప్రేమికులను విడదీసి మీరు పెద్ద తప్పు చేశారు. అందుకని మీరిలా చెప్పడంలో ఆశ్చర్యంలేదు. భర్త తన్ను చంపుతాడేమోనన్న భయమున్నప్పుడు ఆమె మీ యింటికి రాలేదు. వరుసగా మూడు సినిమాలు చూసి కేబరే షో చూడ్డానికి వెళ్ళింది. అంటే ఆమెకు మీపై వున్న నమ్మకం అర్థమవుతోంది—" అన్నాడు కిల్లర్.

సీమ తండ్రి తలవంచుకొని — "కన్నవారి మనసును బిడ్డలే అర్థం చేసుకోలేనప్పుడు — పరాయివాళ్ళు అర్థం చేసుకోవడంలో ఆశ్చర్యంలేదు—" అన్నాడు.

"అంటే?"

"సీమ నవనీత్‌ను ప్రేమించింది. ఇప్పటికింకా అతడి కుద్యోగం లేదు. ప్రైవేట్లు చెప్పి పొట్ట పోషించుకుంటున్నాడు. పైగా అతడిది మా కులం కాదు."

"మోహనరావుది మీ కులమేనా?" అన్నాడు కిల్లర్ మధ్యలో ఆయన్నాపి.

"అవును...."

"ఊఁ చెప్పండి—" అన్నాడు కిల్లర్.

"సీమకింకా పెళ్ళికావాల్సిన చెల్లి వుంది. కులంకాని పెళ్ళివల్ల దాని పెళ్ళి కష్టమవుతుంది. మోహనరావును పెళ్ళిచేసుకోవడంవల్ల దాని అన్నకుద్యోగం, చెల్లి పెళ్ళికి డబ్బు—ఏర్పాటవుతున్నాయి. మోహనరావు అందవికారి కాడు. దుర్మార్గుడు కాదు. మనసుపడి సీమను చేసుకుంటా

నన్నాడు. సీమ గతం గురించి తెలిసినా ఫరవాలే దన్నాను....” సీమ తండ్రి ఆగాడు.

“మోహనరావలా ఎందుకన్నాడోనని మీ కనుమానం కలగలేదా?”

“ఇందులో అనుమానించతగ్గదేమీ నాకు కనపడలేదు. సీమ సుఖం గురించి ఆలోచించాను. దానికి ఇంటిల్లిపాదీ నచ్చజెప్పి చూశాము. ఓ పట్టాన వినలేదు. నేను, మా ఆవిడ ఆత్మహత్య చేసుకుంటామని బెదిరిస్తే ఒప్పుకుంది.”

“చివరికి తను ఆత్మహత్య చేసుకుంది....” అన్నాడు కిల్లర్.

సీమ తండ్రి తప్పు చేసినవాడిలా తలవంచుకొని—

“ఇలా ఎందుకు చేసిందో నాకు తెలియడంలేదు. అతడు చాలా యోగ్యుడు....” అన్నాడు.

“మీ అమ్మాయి అతడితో సుఖపడిందా?”

“వాళ్ళు సుఖంగానే ఉన్నారని నాకు అనిపించేది. కానీ అమ్మాయి మాత్రం అతడు తన్ను కష్టపెడుతున్నాడని చెప్పేది. అది చెప్పే ఒక్క మాటకు కూడా ఋజువులభించేది కాదు—”

“అంటే?”

“అతడి ప్రవర్తన గురించి చాలా అబద్ధాలు చెప్పింది. తనను హింసిస్తున్నాడనేది. వంటిమీదలాంటి గుర్తులేమీ వుండేవి కావు. తన మాట వినడనేది. అమ్మాయి కోరికలెలాంటివో నాకు తెలుసు. పెళ్ళయ్యాక ఆ వస్తువులన్నీ అమిరాయి. అంటే దాని మాట వింటున్నాడనేగా?”

“మరి అబద్ధాలెందుకు చెప్పేది?”

“ఎందుకంటే దానికి మా అందరిమీదా కోపం. మా గురించి తనేదో పెద్ద త్యాగం చేశానని అంతా

అనుకోవాలనుకునేది. మోహనరావుతో పెళ్ళయ్యాక జీవితంలో దానికి తీరని కోరికలేదు. తృప్తి దాని కళ్ళలోనే కనపడేది. కానీ ఒప్పుకోవడం దానికిష్టంలేదు...."

"ఆత్మహత్య యెందుకు చేసుకుందంటారు?"

"అదే ఆశ్చర్యంగా వుంది..." అని సీమ తండ్రి స్వరం తగ్గించి—"చిన్నతనం నుంచీ సీమ మహా మొండిమనిషి. తానను కున్నది సాధించనిదే ఊరుకునేది కాదు. ఇప్పుడేమో ఈ పెళ్ళి విషయంలో ఇలాగయింది. అందుకే అటు మోహనరావుమీదా, ఇటు మాపైనా పగబట్టి ఇలా సాధించాలనుకుంది. మేము చేసిన పనికి జీవితాంతం విచారించాలంటే దానికిదే మార్గం తోచింది...—" అంటూ కళ్ళనీళ్ళు పెట్టుకున్నాడు.

అప్పుడాయన ముఖం చూస్తూంటే కిల్లర్‌కు జాలేసింది—"ఈ పెళ్ళి చేసినందుకిప్పుడు విచారిస్తున్నారా?"

"అవును. అది సుఖపడుతుందనుకున్నాంగానీ ఇలా ప్రాణాలు తీసుకుంటుందనుకోలేదు. ఈ పెళ్ళి జరక్కపోతే కనీసం మనిషైనా మిగిలేది...నా తెలివితక్కువతనంవల్ల అసలుకే మోసం వచ్చింది. దాని మొండితనం గురించి తెలిసీ తప్పటడుగు వేశాను..."

"ఒకవేళ సీమ ఆత్మహత్య చేసుకోలేదేమో..."

"అంటే?"

"సీమ హత్యచేయబడిందని నా నమ్మకం.."

"దాన్నెవరు చంపుతారు? ఎందుకు చంపుతారు?"

"ఎందుకో చెప్పలేను..కానీ భర్త అయుండవచ్చు.."

"అతడెందుకు చంపుతాడు? దాన్ని మనసారా కోరి ఇష్టపడి పెళ్ళిచేసుకున్నాడు. అదే తప్పుచేసినా క్షమించడానికి సిద్ధంగా వున్నాడు...."

"కావచ్చు....కానీ సీమ భర్తను విసిగించింది. అతడిపై దుష్ప్రచారం ప్రారంభించింది..."

"అవును. ఆ విషయం అతడు నాకు చెప్పుకుని బాధపడ్డాడు...."

"మీకు చెప్పుకున్నాడా?" ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు కిల్లర్.

"అవును..."

"అందువల్ల ప్రయోజనం...."

"సీమ ప్రేమను తప్పు అంచనా వేశామని అతడు బాధపడేవాడు అయితే సీమ నిప్పులాంటి మనిషనీ— ప్రేమతో ఆమెను తనవైపు తిప్పుకుంటాననీ అతడన్నాడు..."

"ప్రయత్నించి విసిగిపోయాడేమో!"

"లేదు. విసుగంటూ కలిగితే అతడు తనైనా చంపుకుంటాడు తప్ప సీమ వంటిమీద చేయి వేయలేడు. సీమకు చీమ కుట్టినా అతడు సహించలేక పోయేవాడు..."

"అదంతా నటన కావచ్చు.."

సీమ తండ్రి చురుగ్గా కిల్లర్ వంక చూసి—"సీమ గురించి మాకు తెలిసినట్లు మీకు తెలియదు. అది మొండి తనంతో ఆత్మహత్య చేసుకుంది—" అన్నాడు.

"కన్నకూతురి గురించి మీకంతా తెలుసనుకున్నారు. ఆమె ఆత్మహత్య చేసుకుంటుందని ఊహించలేక పోయారు!" అన్నాడు కిల్లర్.

"అంటే మీ ఉద్దేశ్యం..."

"చాలా విషయాలు మనకు తెలుసనుకుంటాం. కానీ తెలియవు.."

సీమ తండ్రి క్షణం తటపటాయించి—"మీరు మా

అల్లుడినను మానిస్తున్నారనుకుంటాను. ఒక్కసారి మా చిన్నమ్మాయి స్నేహతో మాట్లాడితే మీ సందేహాలన్నీ తీరిపోతాయి—" అన్నాడు.

"ఎలాగ?"

"అమ్మాయింట్లోనే వుంది.."

"అమ్మాయికి పెళ్ళయిపోయిందేమో..."

"అయింది కానీ ఊళ్ళో ఊళ్ళో నేగా..అక్క పోయిన దుఃఖం తల్లితో పంచుకుందుకు వచ్చింది..."

"ఇంత దుఃఖంలోనూ మీరు అల్లుడి క్షేమం గురించి ఆలోచిస్తున్నారు.."

"కూతురు పోవడం నా దురదృష్టం. అందుకని ఓ అమాయకుడికి చేయని నేరాన్నంటగట్టలేను-" అన్నాడు సీమ తండ్రి.

"సరే—మీ అమ్మాయిని పిలవండి..మీ కభ్యంతరం లేకపోతే ఆమెతో యేకాంతంగా మాట్లాడాలి..." అన్నాడు కిల్లర్.

"మీరు డిటెక్టివులు. మీకు సహకరించడం నా బాధ్యత.." అన్నాడు సీమ తండ్రి.

కొద్దిక్షణాలలోనే ఓ గదిలో స్నేహను కలుసుకున్నాడు కిల్లర్.

స్నేహ కూడా ఇంచుమించు సీమలాగే వుంది. మనిషి కాస్త రంగు తక్కువ. కొద్దిగా పొట్టి.

కిల్లర్ తన్ను తాను పరిచయం చేసుకుని సీమ హత్య కాబడిందనీ, మోహనరావుననుమానిస్తున్నానీ చెప్పాడు.

"బావ ననుమానించడం చాలా అన్యాయం!" అంది స్నేహ వెంటనే.

"ఎందుకని?"

"ఎందుకంటే మొదట్లో కొంతకాలం మేము కూడా బావననుమానించాము. అక్కయ్య బావ గురించి చాలా నేరాలు చెప్పింది. అవన్నీ నిజమని నమ్మేమంతా. ముఖ్యంగా నేను.."

"అసలవి అబద్ధాలని ఎందుకనుకోవాలి?"

"బావ గురించి అక్కయ్యేం చెప్పిందంటే....?" అంటూ ప్రారంభించింది స్నేహ. ఆమె చెప్పిన విశేషాలతడి కాశ్చర్యాన్ని కలిగించాయి.

మోహనరావింట్లో ఓ పనిమనిషి వుంది. అది మనిషా బాగుండదు. మోహనరావా పనిమనిషి అందాన్ని పొగిడి సీమను దాని యెదుటే చిన్నబుచ్చేవాడు. ఖరీదైన సీమ బట్టలు పనిమనిషిని కట్టుకోమనేవాడు. దాని బట్టలు సీమను కట్టుకోమనేవాడు. పనిమనిషి అజమాయిషీలో ఇంటి చాకిరీ అంతా సీమచేత చేయించేవాడు. ఇది వాళ్ళు ముగ్గురికీ తప్ప వేరెవ్వరికీ తెలియదంటుంది సీమ. ఆమెకిది చాలా అవమానంగా వుండేది.

"అతడలా ఎందుకు చేసేవాట్ట?"

"నువ్వు దరిద్రురాలివి. ఒక్కసారిగా ఐశ్వర్యాన్ని హరించుకోలేవు. నెమ్మదిగా అలవాటు పడాలి—అనేవాడని సీమ చెప్పింది..."

"ఈ మాటలబద్ధమని యెందుకనుకోవలసి వచ్చింది?"

"అక్క మాటలు వినగానే నాకావేశం వచ్చింది. సరాసరి బావనే వెళ్ళి అడిగేశాను. బావ చలించలేదు. మీ అక్కకు నామీద అబద్ధాలు చెప్పడం సరదా అన్నాడు. కావాలంటే మీ అక్కచేతనే నిజం చెప్పిస్తానన్నాడు. చెప్పించమన్నాను. బావ అక్కను పిలిచాడు. ఓ గదిలోకి తీసుకొని వెళ్ళాడు. కాసేపాగి నన్ను

లోపలికి పిలిచాడు. అక్క తను చెప్పినవన్నీ అబద్ధాలని ఒప్పుకొంది..."

కిల్లర్ ఆశ్చర్యంగా—"తన అబద్ధాలెందుకను చెప్పిందిట?" అన్నాడు.

"అప్పుడప్పుడు తన మనసు మనసులో వుండదుట. ఎందుకో బావంటే ఆవేశం వస్తుందిట. బహుశా తన ప్రేమ వివాహాన్ని దెబ్బతీశాడనికూడా కావచ్చునంది. అలా అబద్ధాలు చెప్పాలనిపిస్తుందిట. బావ దేవుడుట. తన్ను దేవతలా ఆరాధిస్తున్నాడుట... ముందుముందుకూడా తాను అబద్ధాలు చెబితే సీరియస్ గా తీసుకోవద్దంది—...." అంది స్నేహ.

"చాలా విచిత్రంగా వుంది. మీ బావ గదిలోనికి తీసుకొనివెళ్ళి ఆమెను బెదిరించాడేమో!" అన్నాడు కిల్లర్.

"అక్క ముఖంలో భయం లేదప్పుడు. ఎంతో ప్రశాంతంగా వుంది. బావ చెప్పిందేమిటంటే నిజం చెప్పమని తను బ్రతిమాలుకున్నానని!"

"ఆ బ్రతిమాలడం నీ యెదురుగా యెందుకు చేయలేదు?"

స్నేహ అంత విషాదంలోనూ నవ్వి — "మరదలి ముందైనా సరే భార్య కాళ్ళు పట్టుకోవడం తనకు చిన్నతనమన్నాడు బావ...." అంది.

"ఆ తర్వాత సీమ మళ్ళీ నీకు బావ గురించి అబద్ధాలు చెప్పిందా?"

"అహా—చెప్పడం అది మాత్రం లేదు....పైగా ఇంకా దారుణంగా చెప్పేది. బావలో యేదో మంత్రశక్తి వున్నదంది. అందుకే తను నవనీత్ ని కాదని అతణ్ణి పెళ్ళి

చేసుకుందట. అందుకే అతడెదురుగా వుంటే అతడికి వ్యతిరేకంగా మాట్లాడలేదట. ఆపైన నన్ను హెచ్చరించిందికూడా .... ఇక్కడికి రాకు .... నీకు తెలియకుండానే బావకు లొంగిపోతావు— ..అంటూ....” ఈ మాట చెప్పడానికి స్నేహ కొంచెం సిగ్గుపడింది.

“మోహనరావులాంటి వాడని నీకు అనిపించిందా?”

“లేదు. బావ చాలా మర్యాదస్తుడు.” అంది స్నేహ వెంటనే.

“ఆ మాట నీవు మీ అక్కకు చెప్పావా?”

“చెప్పాను. ఇంట్లో యెవ్వరూ తనమాట వినడం లేదని విసిగిపోయి అది చివరికొకరోజున — మీరెవ్వరూ నాకు కలిసిరారు. ఏదో ఒకరోజున నేను ఆత్మహత్య చేసుకుంటాను. అప్పుడు తెలిసివస్తుంది....అంది....”

కిల్లర్ ఆమెను మరికొన్ని ప్రశ్నలు వేసి అర్థం చేసుకున్నదిది.

సీమకు నవనీత్ ని మర్చిపోవడం సాధ్యం కావడంలేదు. ఆమె ప్రేమను అందరూ తక్కువ అంచనా వేశారు. ఆమె మోహనరావుని ద్వేషిస్తోంది. అతడిని మానసికంగా హింసించడమే ఆమె ధ్యేయం. అందువల్ల ప్రయోజనమేమిటీ అన్న విషయం ఆమె కవసరంలేదు. ఆమె మొండిది. అనుకున్నది సాధించాలి. ఆ మొండితనంతోనే ఆత్మహత్య చేసుకుంది.

ఇంచుమించు సీమ తండ్రి చెప్పినమాటలనే సీమ చెల్లెలూ చెప్పింది. సీమ అబద్ధాలు చెబుతున్నదని ఆమె వద్ద ఋజువుకూడా వుంది.

“ఇంతగా సీమ ప్రేమను పొందిన ఆ నవనీత్ ను కలుసు

కోవాలి. అతడి అడ్రసు కావాలి నాకు...." అన్నాడు కిల్లర్.

"అంటే మీరింకా ఈ కేసు పరిశోధిస్తారా?" అంది స్నేహ ఆశ్చర్యంగా.

"మొండితనంతో ఆత్మహత్య చేసుకుందని సీమ గురించి మీరంతా అంటున్నారు. ఆమెకు జీవించాలన్న కాంక్ష ఎక్కువగా వున్నదని నా అభిప్రాయం. ఆమె హఠాత్తుగా ఆత్మహత్య యెందుకు చేసుకుందో తెలుసుకోనితీరాలి నేను...." అన్నాడు కిల్లర్.

స్నేహ అతడికి నవనీత్ చిరునామా యిచ్చింది.

7

చాలా చిన్నగది అది. అందులో ప్లాస్టిక్ పట్టెడ వున్న ఇనుపమంచం మీద కూర్చున్నాడు నవనీత్. అతడి కెదురుగా చిన్న ఇనుప కుర్చీలో కూర్చున్నాడు కిల్లర్.

నవనీత్ చూడ్డానికి చాలా సామాన్యంగా వున్నాడు. సన్నగా, పొడుగ్గా, చామనఛాయలో వున్న నవనీత్ ముఖం మొదటిసారి చూడగానే గుర్తుండిపోతుందను కుందుకు లేదు.

కిల్లర్ అతడికి తన కథ చెప్పి—"నిన్ను చూడాలని వచ్చాను—" అన్నాడు.

"నాకోసం ఉద్యోగం చూడండి. నేనే మిమ్మల్ని చూడాలని వస్తాను..." అన్నాడు నవనీత్. అతడి గొంతు వినసొంపుగా వుంది.

"నువ్వు సీమను ప్రేమించావు. సీమ నిన్ను ప్రేమించింది. నీ ప్రేమ కథ గురించి నీ నోట వినాలనుకుంటున్నాను—" అన్నాడు కిల్లర్.

"మా ప్రేమ కథ నిజంకాదు. అబద్ధం!" అన్నాడు

నవనీత్.

"అంటే?" అన్నాడు కిల్లర్ ఆశ్చర్యంగా.

"సీమ తమ్ముడికి ప్రైవేటు చెప్పడానికి నేను వాళ్ళింటికి వెళ్ళేవాణ్ని. అదే మా పరిచయానికి దారి తీసింది. నాకు మోహమాటం యెక్కువ. సీమ తనే కల్పించుకొని మాట్లాడేది—"

"ఎందుకని?"

"మొదట్లో నాకు తెలియలేదు. కానీ తర్వాత తెలిసింది. చాలా విచిత్రమైన కేసు...." అన్నాడు నవనీత్. అతడు చెబుతున్నది కిల్లర్ కుతూహలంగా విన్నాడు.

సీమను మోహనరావు ప్రేమించి పెళ్ళి గురించి అడగడానికి రెండేళ్ళ ముందునుంచీ నవనీత్ వాళ్ళింట్లో ప్రయివేట్ చెబుతున్నాడు. మోహనరావుతో పెళ్ళి సీమకిష్టంలేదు. ఆ పెళ్ళి నుంచి తప్పించుకోవడంకోసం నవనీత్‌తో ప్రేమకథను సృష్టించింది సీమ.

"అందువల్ల ప్రయోజనం?"

"రెండువిధాలు. ఒకటి మా యిద్దరి పెళ్ళికి తలిదండ్రులు ఆమోదించరు. సీమ గతం గురించి తెలిసిన మోహనరావుక్కూడా ఈ పెళ్ళంటే విముఖత బయల్దేరుతుంది. కానీ అలా జరుగలేదు...."

"నువ్వు నిజమే చెబుతున్నావా?"

"అబద్ధం చెప్పాల్సిన అవసరం నాకు లేదు..."

"ఉంది—" అన్నాడు కిల్లర్—"నీకుద్యోగంలేదు. ఎప్పుడు దొరుకుతుందో కూడా తెలియదు. సీమను నిజంగా ప్రేమించావు. కాబట్టి నువ్వామె సుఖాన్ని కోరి పెళ్ళికి ఒప్పుకోలేదు. మోహనరావుతో ఆమె దాంపత్య జీవనం సరిగా కొనసాగాలని మీ ప్రేమ అబద్ధమని చెప్పావు."

నవనీత్ నవ్వి—"మీరిలాగనుకున్నా నా కభ్యంతరం లేదు—" అన్నాడు.

"నాకు నిజం కావాలి—" అన్నాడు కిల్లర్.

"సీమ నిజంగా నన్ను ప్రేమించలేదు. పెళ్ళిని వాయిదా వేయడంకోసమే ఆమె ఈ ప్రేమను నటించింది..."

"మోహనరావుతో పెళ్ళి సీమకిష్టంలేదంటే—అందుకొక్కటే కారణం .... ఆమె యింకెవరినో ప్రేమించి వుండాలి...." అన్నాడు కిల్లర్.

"కావచ్చు. ఆ ప్రేమికుణ్ని నేను మాత్రం కాను" అన్నాడు నవనీత్.

"పోనీ—ఎవరో నీకు తెలుసా?"

"ఉన్నట్లుకూడా నాకు తెలియదు...."

కిల్లర్ చటుక్కున — "నువ్వు సీమకు చివరిసారిగా రాసిన ఉత్తరం చనిపోయేముందుకూడా భద్రంగా తన వద్దనే దాచుకుంది. దాని సంగతేమిటంటావు?" అన్నాడు.

"నేను సీమకెన్నడూ ఉత్తరాలే రాయలేదు...."

కిల్లర్ తెల్లబోయి — "అయితే సీమవద్ద దొరికిన ఆ ఉత్తరమెవరు రాశారు?" అన్నాడు.

"ఏమో—నాకు తెలియదు...."

"నువ్వు ప్రయివేట్లు చెబుతున్నావు గదా — నీ స్టూడెంట్సు గురించి ప్రిపేరు చేసిన నోట్సేమైనా నీ దగ్గరున్నాయా?" అన్నాడు కిల్లర్....

"ఉన్నాయి—" అంటూ నాలుగు పుస్తకాలు తెచ్చిచ్చాడు నవనీత్.

కిల్లర్ వాటిని శ్రద్ధగా పరిశీలించి—"నేను చెప్పినట్లో

ఉత్తరం రాయి—" అన్నాడు.

నవనీత్ కాగితం, పెన్నూ, అట్ట తీసుకొన్నాడు.

"ప్రియా!" అంటూ ప్రారంభించాడు కిల్లర్. నవనీత్ రాస్తూంటే అతడి ముఖభావాలనే శ్రద్ధగా గమనించ సాగాడు. అతడిలో యేవిధమైన ప్రత్యేక భావాలూ లేవు.

ఉత్తరం రాయడం ముగిసేక, అందులోని దస్తూరీని నోట్సులోని దస్తూరీతో సరిపోల్చి తృప్తిగా తలాడించి—"ఈ ఉత్తరం దుర్వినియోగం చేసుకోను. నాకిస్తావా?" అన్నాడు.

"తప్పకుండా!" అన్నాడు నవనీత్.

"నీను ఆత్మహత్య చేసుకుందంటే నీకేమీ అనిపించడం లేదా?...."

"లేదు, నా కష్టాలు నాకున్నాయి...." అన్నాడు నవనీత్.

"ఓ అద్భుత ప్రేమికుణ్ని చూడాలని వచ్చాను. నిన్ను చూశాను. నువ్వు మీ ప్రేమ అబద్ధమన్న సంగతి మోహనరావుకు చెప్పావా?" అన్నాడు కిల్లర్.

"చెబుదామని ఒకసారి వెళ్ళాను — నీను పెళ్ళికి ముందే! అతడు నేను మాట్లాడకుండానే నేను చెప్ప దల్చుకున్నది చెప్పి — నువ్వు చెప్పాలనుకుంటున్నదిదే అయితే ఈ విషయం నీనుద్వారా నేనెప్పుడో విన్నాను- అన్నాడు. నేను కంగారుపడి — ఇది మేమిద్దరం కలిసి ఆడుతున్న నాటకమని అనుకోవద్దు. నిజంగానే మేము ప్రేమికులం కాదు — అని చెప్పాను. అతను పెద్దగా నవ్వి మే అవగాహనా లేకుండానే మా పెళ్ళెలా జరుగుతుంది? నీను నాకు అన్నీ చెప్పింది. నేనా మెను

నమ్ముతున్నాను — అన్నాడు. నాకు చాలా ఆశ్చర్యం కలిగింది. సీను ఒక విచిత్ర వ్యక్తి అనిపించింది నాకు...." అన్నాడు నవనీత్.

"నీ మాటలు నమ్మశక్యంగా లేవు...." అన్నాడు క్లిలర్.

"నాకు తెలిసిన నిజం చెప్పాను...." అన్నాడు నవనీత్.

"ఇంతకీ సీమ, మోహనరావు పెళ్ళికిముందే ఒకరి నొకరు బాగా అర్థంచేసుకొన్నారని అంటావు...."

"అవును. కానీ మోహనరావు మాటలు నాకు నమ్మకం కలిగించలేదు. సీమ ఈ పెళ్లి గురించి చాలా తీవ్రంగా ప్రతిఘటించింది...." అన్నాడు నవనీత్.

"ఏమిటో — ముందుకు వెళ్లినకొద్దీ కేసు మరింత అయోమయంగా తయారవుతోంది. పెళ్లి తప్పనిసరి అని గ్రహించి సీమ మోహనరావుకు నీతో ప్రేమ అబద్ధమని చెప్పి వుండవచ్చు. అయితే పెళ్లికి ప్రతిఘటించడానికి ఆమె వేరే యువకుణ్ని ప్రేమించడం కారణ మయ్యుండ వచ్చు. అతడెవరో తెలుసుకోవాలి?" అని — "సీమ ఆత్మహత్య చేసుకొంటుందని నీకనిపిస్తోందా?" అన్నాడు క్లిలర్.

నవనీత్ పెదవి విరిచి నిట్టూర్చి—"నేనేం చెప్పగలను? ఆమె గురించి నాకు తెలిసింది చాలా తక్కువ—" అన్నాడు.

8

డిటెక్టివ్ క్లిలర్ ఇన్స్పెక్టర్ గోవర్ధన్‌ని కలుసుకొని శవం దగ్గర ఉత్తరాన్నీ, నవనీత్ ఉత్తరాన్నీ సరిపోల్చి చూశాడు. రెండూ వేర్వేరు దస్తూరీలలో వున్నాయి.

"సీమ ఆత్మహత్య చేసుకొంది. అందుకు కారణం ఆమె ప్రేమ. చివరి క్షణంలో కూడా ఆమె తన ప్రియుడి ఉత్తరాన్ని తనవద్ద దాచుకొంది. మనకు తెలిసిన సమాచారాన్ని బట్టి ఆ ఉత్తరం నవనీత్ వ్రాసినదై వుండాలి. ఇప్పుడు తేలిందాన్ని బట్టి సీమకు వేరే ఇంకెవరో ప్రియుడుండి వుండాలి. ఆ ప్రియుడి గురించి సీమ తలిదండ్రులక్కూడా తెలియదు ..." అన్నాడు కిల్లర్.

"మనమూ తెలుసుకోవద్దు. ఊరుకుందాం-" అన్నాడు గోవర్ధన్.

"నేనూ ఊరుకోలేను ...."

"తెలుసుకొని ఏం చేస్తారు?"

"అతడే హంతకుడు కావచ్చు...."

"ఎలా?"

"నా అభిప్రాయంలో సీమ తన ప్రియుడివల్ల బాగా ప్రభావితమైంది. ఏ కారణంవల్లనో అతడి గురించి ఆమె ఇంట్లో చెప్పుకోలేకపోయింది. తాత్కాలికంగా నవనీత్ ని ఉపయోగించి పెళ్ళి తప్పించుకోవాలనుకొంది. ఫలించలేదు. అప్పుడు నిజంగానే ఆమె ఎటూ తేల్చుకోలేకపోయింది.

ఆమెలో రెండు భావాలమధ్య పోరాటం ప్రారంభమై భిన్న వ్యక్తిత్వాలకు రూపకల్పన జరిగింది. ఒక వ్యక్తి మోహనరావును ద్వేషించాలనుకొంది. రెండో వ్యక్తి మోహనరావును ప్రేమించాలనుకొంది. అందుకే ఆమె విచిత్రంగా ప్రవర్తించింది.

ఈలోగా ఆమె ప్రియుడామెను కలుసుకొన్నాడు. సీమను తనదాన్ని చేసుకోవాలని ప్రయత్నించాడు. సీమ భర్తను ద్వేషిస్తోంది కానీ ప్రియుడికి చేరువకాలేక

పోయింది.

ఇదామె ప్రియుడు సహించలేకపోయాడు. ఆమె మోహనరావుకు కూడా దక్కకూడద నన్నాడు. అందుకే ఆమె నాత్మహత్యకు ప్రోత్సహించాడు. ఇద్దరం కలిసి చచ్చిపోదామన్నాడు. తను చచ్చిపోతున్నట్లామెకు భ్రమ కలిగించాడు. ఆమె ఆత్మహత్య చేసుకొన్నప్పుడతడక్కడే ఉండివుంటాడు. ఏ విషమో మింగినట్లు నటించి ఉంటాడు. ఆతర్వాత నిజంగా చచ్చిపోయాడో లేదో మనకు తెలియదు...."

"చాలా ఫన్నీగా ఉంది కథ...." అన్నాడు గోవర్ధన్.

"ఎందుకని?"

"భిన్న వ్యక్తిత్వాలు...."

"డాక్టర్ జెకిల్ అండ్ మిస్టర్ హైడ్ కథ చదివారా మీరు?"

"చదివాను కానీ దీనికి అన్వయించలేను. అది నమ్మినా కూడా మీ కథలో యింకా చాలా లోపాలున్నాయి...."

"ఆ లోపా లన్నిటికీ బదులు దొరుకుతుంది—సీమ ప్రియుడెవరో తెలిస్తే....!?"

గోవర్ధన్ చిరాగ్గా—"అది మాత్రం యెలా తెలుసుకుంటారు?" అన్నాడు.

"చాలా సులభం" అన్నాడు కిల్లర్. అతడు గోవర్ధన్ దగ్గరున్న సీమ ప్రియుడి లేఖను పరీక్షగా చూశాడు. అదొక ఇన్లాండ్ లెటరు. దానిమీద పోస్టలు ముద్రలను పరిశీలించాడు. అదృష్టవశాత్తూ పరీక్షగా చూస్తే వాటి వివరాలు సులభంగా తెలిశాయి.

ఉత్తరం ఒకచోట పోస్టయింది. మర్నాడే రెండో చోటకి చేరుకొంది. చేరుకొన్న పోస్టాఫీసు సీమ పుట్టింటికి ఉత్తరాలు చేరవేసే స్థలం కాదు.

"ఆశ్చర్యంగా ఉందే!" అన్నాడు గోవర్ధన్.

"అంతే కాదు. ఈ ఉత్తరంమీద ఫ్రం అడ్రసూ, టూ అడ్రసూ కూడా తిరిగి చదువలేని విధంగా కొట్టేయబడి ఉన్నాయి—" అన్నాడు కిల్లర్.

"అందులో ఆశ్చర్యమేముంది? సీమ ఆ పని చేసి ఉంటుంది. ఇలాంటి ఉత్తరాలు యెవరి పేరున వచ్చాయో, యెవరు రాశారో తెలియడం ప్రేమికుల కిష్టముండదు...."

"అది నిజమే....కానీ లోపల కూడా తేదీ కొట్టి వేయబడి ఉంది. అంటే ఈ ఉత్తరం తనకెప్పుడు వచ్చిందీ కూడా ఇతరులకు తెలియడం సీమ కిష్టంలేదన్న మాట.... అయితే పోస్టల్ ముద్రల్నిబట్టి తేదీ తెలుసుకుంటారని ఆమె అనుకొని వుండదు..."

గోవర్ధన్ నవ్వి—"మనం పోలీసు బుర్రతో తెలుసుకున్నాం గానీ—ముద్రల్లో తేదీలు స్పష్టంగా తెలియడం లేదు—" అన్నాడు.

"అదీ నిజమే! కానీ ఈ ఉత్తరం సీమప్రియుడు ఆమె పెళ్ళికి ముందు రాసేదని ముందు మనం అనుకున్నాం. పోస్టల్ ముద్రలనుబట్టి చూస్తూంటే ఈ ఉత్తరం రాయబడి అయిదు వారాలు మాత్రమే అయింది...." అన్నాడు కిల్లర్.

గోవర్ధన్ ఆశ్చర్యంగా—"అవును—" అన్నాడు.

"దీన్నిబట్టి మనం రెండు విధాలూ యూహించవచ్చు. ఒకటి—సీమప్రియుడు—ఆమె పెళ్ళి సమయానికక్కడ

లేదు. ఇటీవలే తిరిగివచ్చి ఈ విషయం తెలుసుకుని ఆమెను కలుసుకోలేని దారిలేక ఈ ఉత్తరం రాసి ఉంటాడు. రెండో పాసిబులిటీ యేమిటంటే....ఈ ఉత్తరం సీమకు కాదు....వేరెవరికో అయుంటుంది...." అన్నాడు కిల్లర్.

"అదెలా సాధ్యం?"

"హంతకుడు మనని తప్పుదారి పట్టించడం కోసం ఈ ఉత్తరాన్ని సంపాదించి సీమ దగ్గరుంచి వుంటాడు...." అన్నాడు కిల్లర్.

"మీరు నిజంగా కోడి గుడ్డుకు—ఈకలు పీకుతున్నారు. మీ అనుమానాల నెలా నివృత్తి చేసుకుంటారు?" అన్నాడు.

"చాలా సింపుల్....ఈ ఉత్తరం చేరిన పోస్టాఫీసు రేంజిలో—ఈ తేదీ ప్రాంతాల జరిగిన వివాహాల గురించి తెలుసుకుంటాను. ఆయా యువతుల పూర్వ పరిచయాల గురించి విచారించి వారిలో ఉత్తరం పోస్టయిన ప్రాంతాల వారెవరైనా ఉన్నారేమో చూస్తాను...."

గోవర్ధన్ ఆశ్చర్యంగా—"యూ ఆర్ రియల్లీ ఏ జీనియస్—" అన్నాడు.

9

"డియర్ గోవర్ధన్! ఇప్పుడు చాలా విషయాలు తేలిపోయాయి...." అన్నాడు కిల్లర్ ఉత్సాహంగా.

"చెప్పండి—...." అన్నాడు గోవర్ధన్ కుతూహలంగా.

"ఈ ఉత్తరం ప్రియ అనబడే అమ్మాయికి వ్రాయబడింది. సుందరరావు ఆమె కుత్తరం రాసిన భగ్న ప్రేమికుడు. ఆ ఉత్తరం ప్రియకు చేరలేదు....ఉత్తరం

సుందర్రావే వ్రాశాడనడానికి ఇదిగో—సుందర్రావు దస్తూరి సాక్ష్యం...." అన్నాడు కిల్లర్.

"ఉత్తరం ప్రియకు చేరకపోతే ఈ అడ్రసు కొట్టివేయడం ఎలా జరిగింది?" అన్నాడు గోవర్ధన్.

"అన్నీ వివరంగా చెపుతాను—వినండి!" అన్నాడు కిల్లర్.

ప్రియను సుందర్రావు ప్రేమించాడు. ఆమె అతడంటే ఇష్టపడింది, కానీ వివాహానికి తల్లిదండ్రుల నిర్ణయానికే ప్రాముఖ్యత నిచ్చింది. ఇద్దరూ కలుసుకునేవారు. ఈలోగా ప్రియకు వివాహం కుదిరింది. సుందర్రావామెను కలుసుకునే అవకాశాలు తగ్గిపోయాయి. విషయాన్నతడర్థం చేసుకోగలడని ప్రియ అతడికి తన పెళ్ళి శుభలేఖ కూడా పంపింది.

వీరి ప్రేమ వ్యవహారం గురించి మోహనరావుకు తెలుసు. దూరపు బంధుత్వం కారణంగా మోహనరావుకు ప్రియ కుటుంబంతో పరిచయముంది. మోహనరావు ప్రియను రెండు మూడుసార్లు ప్రేమలేఖల గురించి అడిగాడు. అవి దగ్గరుంటే ప్రమాదమనీ—నాశనం చేయమనీ చెప్పాడు. తనదగ్గర ప్రేమలేఖలేమీ లేవని ఆమె చెప్పింది.

"మున్ముందు ఇంకా వస్తే?" అన్నాడతడు.

"వస్తే ఇంకొక్కటి రావచ్చు. నా పెళ్ళి శుభలేఖ పంపాను...." అంది ప్రియ. ఆమె అతణ్ణి కలుసుకోవడం తప్ప ప్రేమలేఖలు వ్రాసి ఉండలేదు.

తన ఉత్తరం ప్రియకంది ఉంటుందని సుందర్రావనుకొన్నాడు. పోస్టాఫీసు దగ్గర విచారించగా ప్రియ ఉత్తరాల గురించి రోజూ ఓ యువకుడు విచారిస్తూండేవాడని

చెప్పాడు పోస్టుమాన్. అతడు చెప్పిన పోలికలు— మోహనరావుకు సరిపోయాయి అంటే మోహనరావు ప్రియకు వచ్చిన ఉత్తరాన్ని సంపాదించడానికి ప్రయత్నించి విజయం సాధించాడన్నమాట!

“చాలా విచిత్రంగా ఉంది—....” అన్నాడు గోవర్ధన్.

“విచిత్రమే కావచ్చు. కానీ నేను చెప్పిన విశేషా అన్నింటికీ ఋజువు లున్నాయి—” అన్నాడు కిల్లర్.

“ఈ ఋజువులలో మీ రింకా యేమి సాధించదల్చుకొన్నారు?”

“ప్రియ నాకు కొన్ని విశేషాలు చెప్పింది. మోహనరావు వద్ద వశీకరణ శక్తి ఉంది. ఏకాంతంలో ఆడపిల్లల దగ్గర అతడు చనువు తీసుకుంటాడు. వారించడం కష్టం. అతడి స్వభావం తెలుసుకొన్నాక ఆమె అతడిని ఏకాంతంగా కలుసుకో నేది కాదుట....”

“తమ బలహీనతలను ఎదుటివారి వశీకరణ శక్తిగా భావించేవారు కొందరుంటారు. ప్రియ వయసు ప్రభావానికి లోబడి ఉంటుంది....” అన్నాడు గోవర్ధన్.

“కావచ్చు. కానీ మోహనరావింట్లో పనిమనిషి కూడా కొన్ని విశేషాలు చెప్పింది. ఆమె చెప్పిన ప్రకారం మోహనరావెన్నడూ సీతను తనముందు చిన్నబుచ్చలేదు. కష్టపెట్టలేదు. అయితే ఆ యింట్లో తనేం చేసేదో, అక్కడేం జరిగిందో తల బద్దలు కొట్టుకొన్నా ఆమెకు గుర్తుండేది కాదుట. అలా అప్పుడప్పుడు మాత్రమే జరిగేదట....”

“అంటే?”

“మోహనరావు నేరస్థుడు. అందులో సందేహంలేదు.

అయితే అతడెందుకు నేరం చేశాడో మనం తెలుసు కోవాలి. అందుకు ముహూర్తం రేపు...." అన్నాడు కిల్లర్.

"ఎలా తెలుసుకొంటారు?"

"మీరే చూద్దురు గాని!"

10

"నాకు సీమపై ద్వేషం లేదు. ప్రేమ లేదు నే నామె నొక ప్రయోగం గురించి ఎన్నుకున్నాను. నా ప్రయోగం విజయవంతమయింది.... నా రహస్యాలు కొన్ని సుకుమార్ కు తెలుసు. అతడు నన్ను బ్లాక్ మెయిల్ చేస్తున్నాడు. వ్యాపారంలో అభివృద్ధి సాధించడానికి ఎవరైనా తప్పుదార్లు తొక్కక తప్పదు. అవి సుకుమార్ కి తెలిశాయి. అతడు నా హార్డ్ వేర్ షాపును తన కమ్మమని బలవంత పెడుతున్నాడు. అతడిని అంతం చేయాలి. ఎలా?

"బాగా ఆలోచించాను. చిన్నతనం నుంచీ హిప్నాటిజమంటే నాకు ఆసక్తి. ఒక స్నేహితుడివద్ద కొన్ని ట్రిక్స్ నేర్చుకొన్నాను. వాటిని ఆడపిల్లలమీద ప్రయోగించేవాణ్ణి. హిప్నాటిజం ప్రభావంలో వాళ్ళు నా ఇష్టానికి తలవంచేవాళ్ళు. వారిచేత బట్టలు విప్పించి నెమ్మదిగా వారిపై హిప్నాటిజాన్ని ఉపసంహరించేవాణ్ణి. అప్పుడు వారు తమ పరిస్థితేమిటో తెలియక సతమతమయ్యేవారు. నన్ను తప్పుపట్టలేక, తాము తప్పు చేయలేక విచిత్రమైన మానసికావస్థకు గురయ్యేవారు. కొందరు నాకు లొంగిపోయేవారు. కొందరు నాకు దూరంగా ఉండేవారు. వాళ్ళు నాకు భయపడేవారు తప్ప ద్వేషించేవారు కాదు.

"సీమతో ఆ విధంగా పరిచయం పెంచుకొన్నాను. బీచిదగ్గర ఆమెను దగ్గరగా తీసుకొనేవాణ్ణి. ముద్దు పెట్టుకునేవాణ్ణి. శరీరం తడిమేవాణ్ణి. కాసేపు హిప్నాటిజం, కాసేపు వాస్తవం. ఆమెకూడా విచిత్రావస్థకు గురయింది. నాతో పెళ్ళిని వ్యతిరేకించింది. నవనీత్‌ని కథలోకి లాక్కొచ్చింది. నేనామెను హిప్నాటిజంతో లొంగదీసుకొని నిజం తెలుసుకొన్నాను. చివరికామె పెళ్ళికి అంగీకరించింది.

"నా పనిమనిషిని హిప్నాటిజానికి గురి చేసేవాణ్ణి. సీమను రకరకాల బాధించేవాణ్ణి. నా యింటికి కొందరు స్నేహితులను రప్పించేవాణ్ణి. వాళ్ళను హిప్నాటిజానికి గురిచేసి సీమపై అత్యాచారం జరగడానికి ప్రోత్సహించేవాణ్ణి. తమకేం జరుగుతున్నదీ స్నేహితులకు తెలియదు. సీమతో వారిని ప్రతిఘటించవద్దనీ నా వ్యాపారానికీ, ధన సంపాదనకూ ఆమె సహకరించాలనీ చెప్పేవాణ్ణి. ఆమెకది నచ్చేదికాదు. ప్రతిఘటించేది. అత్యాచారం కొనసాగేది కాదు.

సీమ నా గురించి పుట్టింట్లో నేరాలు చెప్పేది. సీమను హిప్నటైజ్ చేసి ఆమెచేత అవన్నీ అబద్ధాలని వారికి చెప్పించేవాణ్ణి. ఫలితంగా సీమ నొక అబద్ధాలకోరుగా ఇంటిల్లపాదీ భావించేవారు. తనమీద తన కెందుకు అదుపు లేదో సీమకు తెలిసేది కాదు. ఆమె కిష్టంలేని పనులు ఆమెచేత హిప్నొటైజ్ చేసి చేయించేవాణ్ణి. వాస్తవంలో అది గ్రహించిన సీమ నా హిప్నాటిజం గురించి తెలియక మానసికంగా తనలో ఏదో తేడా ఉందని భయపడేది.

"ఆ తర్వాత నుంచి ఆమెను ఆత్మహత్య చేసుకోమనీ

లేకపోతే చంపుతాననీ బెదిరించసాగాను. నేను చెప్పినట్లు చేయకపోతే—కరే దారికూడా ఆమెకు లేదని చెప్పాను. నా మాట ఆమె కాదనలేదనీ తప్పక ఆత్మహత్య చేసుకుంటుందనీ చెప్పసాగాను. అందులో కొత్త పద్ధతి అవలంబించాను. రెండు గవ్వల నామెకు చూపించి అవి నా కళ్ళనీ—అవి చూస్తూండగా నేను చెప్పినవన్నీ చేయాలనీ ఆమెకు హిప్నాటిజంతో సూచించేవాణ్ణి. అప్పుడు నేనిల్లు వదిలి పెట్టినా, కూడా సీమ ఆ గవ్వల నే చూస్తూ నేను చెప్పిన పనులన్నీ చేసేది.

“సీమకింక తను ఆత్మహత్య చేసుకొంటానన్న భయం పెరిగి ఒక రోజున ఇల్లు వదిలి పారిపోయింది. రోజంతా ఆమెకోసం వెతికాను. రాత్రి పదకొండు గంటలు దాటేక ఆమె నాకు గోడ్లమీద తిరుగుతూ కనిపించింది. చూపులతో వశపర్చుకొని ఇంటికి తీసుకొనిపోయాను. గవ్వల నామె ముందుంచి ఎన్ని గంటలకు ఆత్మహత్య చేసుకోవాలో చెప్పాను. ఈలోగా పారుగూళ్ళో గుళ్ళో పూజ కూడా చేయించుకొని వచ్చాను.

“సీమ నాత్మహత్యకు పురమాయించేక తిరిగి పారుగూరు వెళ్ళాను. అక్కడివాళ్ళకు నేను కార్లో బయటకు వెళ్ళినట్లు చెప్పవద్దని కోరాను. డాక్టరు చెప్పిన ప్రకారం సీమ ఆత్మహత్య రాత్రి మూడు గంటల ప్రాంతాల జరిగింది. ఆ సమయంలో నేను పారుగూర్లో పేకాడుతున్నాను కాబట్టీ—రాత్రి పన్నెండు నుంచీ నేను అక్కడే ఉన్నాను కాబట్టీ వాళ్ళెవరూ నన్నుమానించలేరు. పారుగూర్నించి తిరిగిరాగానే ఆమె ఆత్మహత్యకు కారణం ప్రేమేనని అంతా అనుకోనేటందుకు బలమైన సాక్ష్యం ముండాలని ముందుగా సిద్ధంచేసి ఉంచుకొన్న

ఉత్తరాన్నా మెవద్ద భద్రపరిచాను.

"సీను ఆత్మహత్య నా ప్రయోగానికో పెద్ద విజయం. ఇక సుకుమార్ను కూడా యిదే విధంగా తుదముట్టించ గలను"

మోహనరావి మాటలు చెప్పడం ముగియగానే అతడి ఎదురుగా ఉన్న వ్యక్తి "చెప్పింది చాలు.... ఇక కాసేపు పడుకో!" అన్నాడు.

మోహనరావు వెంటనే వాలి కళ్ళు మూసుకొన్నాడు.

గోవర్ధన్, కిల్లర్ బయటినుంచి లోపలికి వచ్చారు.

కిల్లర్ అక్కడి వ్యక్తితో కరచాలనం చేసి— "థాంక్యూ— డియర్ ప్రొఫెసర్! హిప్నాటిజంతో ఓ హంతకుడి బండారం బయట పెట్టించారు—...." అన్నాడు.

ప్రొఫెసర్ నవ్వి — "మీకు సహకరించడం నా బాధ్యత. అయితే రికార్డయిన ఈ విశేషాన్ని మీరు ఆధారంగా ఉపయోగించుకోనేందుకు లేదు...." అని యేదో చెప్పబోయాడు.

కిల్లర్ అతణ్ని మధ్యలోనే వారించి— "మోహనరావు నోటితో చెబితే తప్ప జరిగిందేమిటో తెలుసుకో లేని పరిస్థితిలో ఉన్నాం మేము. ఇలాంటిదేదో జరిగిందన్న అనుమానమున్నా — సరిగ్గా ఏం జరిగిందో ఊహించలేక వశీకరణకు వశీకరణమే మందని భావించి అసలు విషయం తెలుసుకుందుకు మీ సాయం తీసుకొన్నాను. ఇప్పుడు మోహనరావుకు జరిగింది తెలియనివ్వకుండా సుకుమార్ విషయంలో అడ్వాన్సు కానిచ్చి రెడ్ హేండెడ్ గా పట్టుకోవాలి. అది ఇన్స్పెక్టర్ గోవర్ధన్ బాధ్యత...."

అన్నాడు.

గోవర్ధన్ కిల్లర్‌ని కౌగలించుకొని—"ఇదంతా ఎలా సాధించారు మీరు? సింపుల్ ఆత్మహత్యను హత్యగా నిరూపించి హంతకుణ్ని పట్టుకున్నారు...." అన్నాడు.

"మోహనరావు అతి తెలివికిపోయి ఓ ప్రేమలేఖను సీమ దగ్గ ఉంచడం పెద్ద పొరపాటు. అటుపైన చావుకు ముందు సీమ నన్ను కలుసుకొని ప్రాణాలు రక్షించమని అర్థించడం అతడి దురదృష్టం. అప్పుడు నేనామె కళ్ళలో చూసిన జీవిత కాంక్ష నెప్పటికీ మర్చిపోలేను...." అన్నాడు కిల్లర్ నిట్టూర్చి.

"కిల్లర్స్‌ని పట్టుకొనే మీకు కిల్లర్ పేరు సరైనది కాదు...." అని గోవర్ధన్ యేదో అనబోయాడు.

"అఫ్‌కోర్స్.... అయామ్ కిల్లరాఫ్ క్రైమ్...." అని నవ్వాడు కిల్లర్.

—: అయిపోయింది:—